

Către

Ziarul Libertatea

Referitor la articolul Instituția de stat unde primii 9 șefi câștigă între 10.000 și 15.000 de euro pe lună, din data de 1 martie 2021, apărut pe site-ul <https://www.libertatea.ro/opinii/cei-9-fantastici-de-la-asf-si-familiile-lor-pe-cine-plateste-regeste-statul-roman-3429085>

Domnilor redactori,

Subscrisele **SCANDIC DISTILLERIES S.A.** cu sediul în județul Bihor, comuna Drăgănești nr. 41, satul Pântășești, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 05/104/2000, cod unic de înregistrare 12601233,

S.C. EUROPEAN FOOD S.A cu sediul in loc. Pântășești, comuna Drăgănești, nr.41, jud. Bihor, cod postal 417256, înmatriculata în Registrul Comerțului sub nr. J 05/892/1999, cod unic de înregistrare R 12457015

S.C. TRANSILVANIA GENERAL IMPORT EXPORT S.R.L. cu sediul în Oradea, str. Teatrului nr. 1-2, cod poștal 410020, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. J05/347/1991, c.u.î. 97800

reprezentate convențional prin **SCA Piperea și Asociații**, cu sediul ales pentru comunicarea răspunsului la prezentul în București, Splaiul Unirii nr. 223, et. 3, Sector 3, , adresă de e-mail secretariat@piperea.ro, tel/fax 021/3157930

formulăm prezentul

DREPT LA REPLICĂ

pe care vă solicităm să îl aduceți la cunoștința publicului pe site-ul Libertatea și să eliminați referirile la companiile deținute de frații Micula din cuprinsul articolului menționat.

1. În cuprinsul articolului, Instituția de stat unde primii 9 șefi câștigă între 10.000 și 15.000 de euro pe lună, se face referire la o serie de persoane despre care se suține că ocupă funcții în cadrul Autorității de Supraveghere Financiară printre care și doamna Doina Dascălu. Deși materialul publicat își propune să analizeze activitatea personalului din conducerea Autorității de Supraveghere Financiară, prezentarea

derapează în sensul evocării soțului doamnei Doina Dascălu, care nu face parte dintre persoanele ce fac obiectul articolului.

Fără nicio legătură cu contextul, este adus în discuție numele acționarilor subscriselor, menționându-se că „Soțul doamnei, care a fost și era mare, mare șef la Ministerul de Finanțe, lucra pentru frații Micula. În momentul 2008, totalul datoriilor către stat ale celor trei firme unde lucra domnul Dascălu erau de, stați jos, peste 54 de milioane de euro.” Prima observație este că în cadrul a doar două fraze se face trecerea insidioasă de la soțul doamnei prin-vicepreședinte, la numele acționarilor subscriselor, la societățile deținute de către aceștia și la datoriile unor firme.

2. Trimiterea la subscrisele, companii private, este complet nejustificată în contextul analizei calificării și veniturilor unor persoane care activează în sectorul public.

Scopul urmărit este acela al denigrării companiilor deținute de domnii Ioan Micula și Viorel Micula prin contaminarea cu criticile care se aduc persoanelor ce fac obiectul articolului, dar și prin recurgerea la o serie de insinuări și exploatarea unor ambiguități în exprimare, toate având ca unic scop manipularea și dezinformarea opiniei publice. Astfel, vorbindu-se despre soțul doamnei Dascălu, se arată că acesta ar fi fost „mare, mare șef la Ministerul de Finanțe” și că „lucra pentru frații Micula”. Se dorește inocularea ideii unei suprapuneri între funcția din Ministerul de Finanțe și calitatea de angajat într-o societate deținută de acționarii Ioan și Viorel Micula, fără însă a se face afirmații precise și concrete. Se apelează la acest gen de insinuări pentru a se induce aparența unei nelegalități. În realitate, nu există nimic imputabil în împrejurarea că, de-a lungul timpului, o persoană ar fi deținut diverse funcții în sectorul public și în sectorul privat. Însă autorii materialului în loc să furnizeze informații concrete și documentate aleg să inducă neadevărata idee că un angajat în Ministerul Finanțelor ar fi lucrat „pentru frații Micula.”

3. Se menționează în continuare că „în momentul 2008, totalul datoriilor către stat ale celor trei firme unde lucra domnul Dascălu erau de, stați jos, peste 54 de milioane de euro.” Această afirmație se face imediat după referirea la persoana acționarilor subscriselor pentru a se crea impresia că datoriile ar fi ale companiilor în care aceștia sunt acționari. Exprimarea ambiguă continuă, arătându-se că „soțul încă lucrează la firmele cele minunate. Toate firmele au datorii uriașe la stat. În penultima declarație era director general la două societăți pe acțiuni din București, foste firme de stat în domeniul CFR și construcții industriale, director și director de vânzări la alte două firme ale fraților Micula, ambele cu datorii la stat. Ironic, soția este șefă la Autoritatea de Supraveghere Financiară.”

Se face astfel referire la o serie de companii atât private cât și de stat, unele dintre acestea fiind calificate în mod ironic drept „minunate”. Principalul reproș față de aceste firme este, în opinia autorilor, că ar avea „datorii uriașe la stat”. Amalgamul de insinuări culminează cu afirmația directă conform căreia „alte două firme ale fraților Micula, ambele cu datorii la stat.”

Întreg procedeu descris urmărește discreditarea subscrișelor și inocularea unor neadevăruri menite să aducă grave prejudicii de imagine subscrișelor și acționarilor lor.

Atragem atenția că potrivit art. 253 din Codul civil, *„(1) Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței:*
b) încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă;
c) constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subsistă.

(3) Totodată, cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt:

a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare;
b) orice alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat.

(4) De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile.”

Potrivit art. 257 din Codul civil, *„Dispozițiile prezentului titlu se aplică prin asemănare și drepturilor nepatrimoniale ale persoanelor juridice.”*

4. Față de toate aceste insinuări, arătăm că subscrișele suntem societăți care s-au conformat obligației de plată a datoriilor la bugetul general consolidat, fiind buni platnici. Mai mult chiar, în anul 2013, Statul român a fost sancționat prin sentința arbitrală pronunțată de Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții de la Washington și a fost obligat la plata unor sume de bani cu **titlu de despăgubiri** pentru **prejudiciile** cauzate prin încălcarea drepturilor izvorâte din calitatea de investitor. Statul român a refuzat să plătească sumele datorate în baza hotărârii arbitrale menționate, motivat de faptul că sumele ar reprezenta ajutor de stat. Tribunalul General al Uniunii Europene a hotărât însă că sumele se cuvin cu titlu de despăgubire și nu reprezintă ajutor de stat. Pe cale de consecință, instanțele române au respins toate demersurile judiciare prin care Statul român a pretins că este creditor și nu debitor față de subsemnatul și societățile în care subsemnatul deține participații. De asemenea, atât instanțele române, cât și o serie de instanțe naționale din Statele Unite

ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii, Luxemburg, Belgia și Suedia au aprobat procedurile de executare silită împotriva Statului Român, confirmând calitatea companiilor deținute de acționarii Ioan Micula și Viorel Micula de creditorii ai Statului Român. Susținerea existenței datoriilor către Statul român contravine flagrant realității. Realitatea este aceea că Statul român a plătit abia în 2019, cu o întârziere de 6 ani, sume pe care le datora încă din 2013 societăților deținute de acționarii Ioan Micula și Viorel Micula, reținând în mod nelegal importante sume de bani din patrimoniul acestora. Conduita Statului român de a amâna nejustificat timp de 6 ani, plata în temeiul unei hotărâri internaționale definitive, fapt ce a crescut semnificativ suma datorată de acesta, se află în contradicție față de conduita adoptată de alte state europene într-un context similar. Asemenea state nu doar că nu își pun problema să refuze plata despăgubirilor acordate prin hotărâri definitive, ci chiar negociază soluționarea amiabilă a disputei, pentru a evita creșterea poverii financiare asupra bugetului de stat. Merită menționat în acest sens un alt caz ICSID, pe care, recent, Germania l-a soluționat amiabil cu compania Vattenfall (Suedia) fiind de acord să achite despăgubiri de peste 1,4 miliarde de euro. Germania a evitat astfel riscul de a achita o sumă mult mai mare, cu aplicarea de dobânzi, precum și cheltuieli de judecată, care de regulă sunt considerabile, media fiind de peste 5 milioane de USD pentru fiecare parte.

5. Legea nr. 158/2008 interzice în mod expres publicitatea înșelătoare, care este definită ca fiind „[cea care] induce sau poate induce în eroare persoanele cărora i se adresează ori care iau contact cu aceasta și care, din cauza caracterului înșelător, poate afecta comportamentul economic al acestora sau care, din acest motiv, prejudiciază ori poate prejudicia un concurent”.

Or, deși nu se constituie într-o reclamă directă, denigrarea companiilor deținute de acționarii Ioan Micula și Viorel Micula prin informații nereale sau prezentate într-un mod înșelător, creează automat un avantaj concurențial competitorilor, deoarece comportamentul economic al persoanelor cărora li se adresează articolul dumneavoastră ar putea fi afectat de imaginea pe care dumneavoastră o creionați cu privire la subscrisele, respectiv aceea de companii rău-platnice aflate în diverse legături cu iz de nelegalitate cu persoane din sectorul public.

6. Vă aducem la cunoștință pe această cale faptul că, în prezent, companiile deținute de acționarii Ioan Micula și Viorel Micula reprezintă una dintre cele mai longevive investiții din România și totodată unul dintre cei mai mari angajatori români, înregistrând în medie din 1990, aproximativ 10 mii de angajați anual. Activitatea desfășurată în toată această perioadă a avut un impact pozitiv atât pe plan social prin consolidarea pe termen lung a locurilor de muncă, în special în regiunea defavorizată Stei-Nucet-Drăgănești, cât și economic prin contribuțiile semnificative la

bugetele de stat și locale. La acestea se adaugă impactul benefic asupra celorlalte ramuri economice prin contribuția la dezvoltarea activităților conexe, de-a lungului lanțului de producție-distribuție.

Companiile, cunoscute de opinia publică sub numele generic de Grupul Transilvania General Import-Export sau European Foods&Drinks, au încheiat anul precedent fără nicio datorie la bugetele de stat. Plățile efectuate către bugetul de stat central și local, impozite și taxe, au înregistrat o valoare totală de 531.718.212 RON, reprezentând peste 110 milioane de euro. Aceste informații au fost cuprinse într-o serie de articole ce puteau fi ușor identificate și în mediul online.

Având în vedere cele de mai sus, vă solicităm să remediați imediat toate erorile, precum și să înlăturați referirile la companiile deținute de acționarii Ioan Micula și Viorel Micula din cuprinsul articolului menționat, întrucât aceste referiri, pe lângă faptul că sunt false, sunt și străine de obiectul articolului, fiind de natură să ne cauzeze grave prejudicii.

**Vă mulțumim,
/ SCANDIC DISTILLERIES S.A
/ S.C. EUROPEAN FOOD S.A
/ S.C. TRANSILVANIA GENERAL IMPORT EXPORT S.R.L.
Prin SCA Piperea & Asociații**

